

รายงานผลงานวิจัย

นวัตกรรม รูปแบบ/วิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practices)

ด้านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ระดับปฐมวัย
(สำหรับครูผู้สอน)

การพัฒนาสมารถเด็กปฐมวัย
โดยใช้กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์

นางสาววิมลวรรณ รักษาชื่อ
ตำแหน่ง ครู

โรงเรียนวัดบางพูน

ตำบลบางพูน อำเภอมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๑

คำนำ

เอกสารรายงานผลการดำเนินงานวิธีปฏิบัติงานที่เป็นเลิศ (Best Practices) ฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อเข้าร่วมการคัดเลือกผลงานการปฏิบัติงานที่เป็นเลิศ (Best Practices) ด้านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ระดับปฐมวัย (สำหรับครูผู้สอน) เรื่อง การพัฒนาสมรรถนะเด็กปฐมวัยโดยใช้กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๗ โดยได้นำเสนองานตามประเด็นดังนี้

ส่วนที่ ๑ ความสำคัญของผลงาน นวัตกรรม หรือแนวปฏิบัติที่นำเสนอ

ส่วนที่ ๒ จุดประสงค์ และเป้าหมายของการดำเนินงาน

ส่วนที่ ๓ กระบวนการผลิตผลงาน หรือขั้นตอนการดำเนินงาน

ส่วนที่ ๔ ผลการดำเนินงาน ผลสัมฤทธิ์ และประโยชน์ที่ได้รับ

ส่วนที่ ๕ ปัจจัยความสำเร็จ

ส่วนที่ ๖ บทเรียนที่ได้รับ

ส่วนที่ ๗ การเผยแพร่ และการได้รับการยอมรับ (รางวัลที่ได้รับ)

ส่วนที่ ๘ การขยายผล ต่อยอด หรือประยุกต์ใช้ผลงาน นวัตกรรมหรือแนวปฏิบัติ

ผู้นำเสนอหวังเป็นอย่างยิ่งว่า เอกสารฉบับนี้จะช่วยอำนวยความสะดวกให้กับคณะกรรมการประเมินผลงานการปฏิบัติงานที่เป็นเลิศ (Best Practices) ด้านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ระดับปฐมวัย (สำหรับครูผู้สอน) ได้เป็นอย่างดี

ขอขอบคุณ ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดบางพูน และขอขอบคุณผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายที่สนับสนุน ช่วยเหลือ และให้กำลังใจ จนผลงานประสบผลสำเร็จในครั้งนี้

นางสาววิมลวรรณ รักษาชื่อ

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
คำนำ	ก
สารบัญ	ข
รายงานการนำเสนอนวัตกรรม รูปแบบ/วิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practices)	๑
ด้านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ระดับปฐมวัย (สำหรับครูผู้สอน)	
๑. ชื่อผลงานวิจัย	๑
๒. ชื่อผู้นำเสนอผลงาน	๑
๓. ความสำคัญของผลงาน นวัตกรรม หรือแนวปฏิบัติที่นำเสนอ	๑
๔. จุดประสงค์ และเป้าหมายของการดำเนินงาน	๓
๕. กระบวนการผลิตผลงาน หรือขั้นตอนการดำเนินงาน	๓
๖. ผลการดำเนินงาน ผลสัมฤทธิ์ และประโยชน์ที่ได้รับ	๕
๗. ปัจจัยความสำเร็จ	๙
๘. บทเรียนที่ได้รับ	๑๐
๙. การเผยแพร่ และการได้รับการยอมรับ (รางวัลที่ได้รับ)	๑๐
๑๐. การขยายผล ต่อยอด หรือประยุกต์ใช้ผลงาน นวัตกรรมหรือแนวปฏิบัติ	๑๐
ภาคผนวก	

รายงานการนำเสนอนวัตกรรม รูปแบบ/วิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practices) ด้านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ระดับปฐมวัย (สำหรับครูผู้สอน)

๑. ชื่อผลงานวิจัย : การพัฒนาสมรรถนะเด็กปฐมวัยโดยใช้กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์

๒. ชื่อผู้นำเสนอผลงาน : นางสาววิมลวรรณ รักษาชื่อ

ตำแหน่ง : ครู

สถานศึกษา : โรงเรียนวัดบางพูน

สังกัด : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๑

ตำบล : บางพูน

อำเภอ : เมืองปทุมธานี จังหวัด : ปทุมธานี

รหัสไปรษณีย์ : ๑๒๐๐๐

โทรศัพท์ : ๐๘๖-๔๕๐๘๕๕๒

E-mail : noknokn7@gmail.com

เว็บไซต์โรงเรียน : <http://www.bangpoonschool.ac.th/>

๓. ความสำคัญของผลงาน นวัตกรรม หรือแนวปฏิบัติที่นำเสนอ

เด็กปฐมวัยเป็นวัยที่สำคัญที่สุดสำหรับพัฒนาการของชีวิตมนุษย์ สิ่งที่ได้เด็กได้รับประสบการณ์และการเรียนรู้ในช่วง ๖ ปีแรกของชีวิตจะมีผลต่อการวางรากฐานที่สำคัญต่อบุคลิกภาพที่จะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ เด็กปฐมวัยมีการพัฒนาช่วงอายุระหว่าง ๐-๖ ปี ถือว่าเป็นช่วงโอกาสทองของการเรียนรู้ ในวัยนี้สมองเติบโตอย่างรวดเร็ว ถ้าเด็กได้รับการพัฒนาและได้รับการกระตุ้นด้วยวิธีการที่ถูกต้อง จะช่วยสร้างเสริมให้มีความพร้อมสมบูรณ์ทั้งร่างกาย อารมณ์จิตใจ สังคม และสติปัญญา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. ๒๕๔๓: ๑๖) การศึกษาปฐมวัยมุ่งพัฒนาเด็กทุกคนให้ได้รับการพัฒนาด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา อย่างมีคุณภาพและต่อเนื่อง ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้อย่างมีความสุขและเหมาะสมตามวัย มี ทักษะชีวิต และปฏิบัติตนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (กระทรวงศึกษาธิการ. ๒๕๖๐: ๓) ทั้งนี้การวางรากฐานของพัฒนาการทุกด้านควรเริ่มตั้งแต่ระดับปฐมวัย เพราะการปูพื้นฐานให้เด็กมีความพร้อมนั้นขึ้นอยู่กับกรอบเลี้ยงดูเด็กตั้งแต่เยาว์วัย การจัดการศึกษาและการพัฒนาเด็กปฐมวัยจึงควรมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ได้ระดับปฐมวัยทุกคนเจริญเติบโตและเรียนรู้อย่างมีความสุข เปิดโอกาสให้เด็กได้สัมผัส และคุ้นเคยกับสิ่งแวดล้อมด้วยตนเอง โดยเด็กวัยนี้มีพัฒนาการการเรียนรู้ที่เริ่มจากการรับรู้การเข้าใจเฉพาะสิ่งที่เห็นและจับต้องได้ดังนั้นการจัดการศึกษาให้แก่เด็กปฐมวัยหากได้รับการส่งเสริมและช่วยเหลืออย่างถูกวิธี เป็นไปตามขั้นตอนของพัฒนาการของเด็ก และคำนึงถึงความแตกต่างของเด็กแต่ละบุคคล จะทำให้เด็กเหล่านั้นมีความพร้อมและศักยภาพที่จะพัฒนาต่อไปอย่างสูงสุด

สมาธิ คือ จุดเริ่มต้นของการเรียนรู้ เด็กบางคน เก่ง ฉลาด พุดจาฉะฉาน ความจำดี ดูนิ่ง และมีความตั้งใจ ทำอะไรได้นาน แต่เด็กบางคนมีพฤติกรรมต่างกันสิ้นเชิง นั่นเพราะว่าขาดสมาธิ ซึ่งสมาธิเป็นปัจจัยสำคัญในการเรียนรู้ และจดจำของเด็ก เด็กบางคนมีสมาธิดีตั้งแต่กำเนิดก็จริงอยู่ แต่ถ้าได้รับการฝึกปฏิบัติด้วยก็จะช่วยให้ประสบผลสำเร็จในการศึกษาเล่าเรียน และมีความประพฤติต่าง ๆ เปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นอย่างชัดเจน สมาธิเป็นสิ่งที่สำคัญมาก เพราะเป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดการเรียนรู้รอบตัวได้ หากสมาธิของเด็กนั้นเกิดขึ้นในระยะเวลาช่วงสั้น ๆ หรือมีความสามารถในการเรียนรู้ได้ในระยะเวลาที่จำกัดและเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นบ่อยจะทำให้เด็กขาดความเชื่อมั่นในตนเอง และมักก่อให้เกิดการขาดประสิทธิภาพในการเรียนรู้สึกว่าเป็นคนที่ทำอะไรไม่ค่อยประสบความสำเร็จ (อุมาพร ตรังคสมบัติ. ๒๕๔๖ : ๑)

ปัญหาของเด็กปฐมวัยที่พ่อแม่ผู้ปกครอง และสังคมให้ความสนใจเป็นอย่างมากคือปัญหาเด็กไม่ค่อยมีสมาธิซึ่งพบในเด็กชาย เด็กหญิงในระดับอาการที่สำคัญคือเด็กจะสนใจอะไรได้ไม่นานพุดมากอยู่ไม่นิ่ง นั่งไม่ติดที่ ทำงานไม่สำเร็จ มีการรับรู้และเรียนรู้ได้น้อยกว่าเพื่อนร่วมชั้นเรียน และมักจะก่อวินาศกรรมความสงบสุขของชั้นเรียนอีกด้วย โดยเด็กอาจมีภาวะความสนใจสั้นหรือขาดสมาธิ เช่น มีความล้มเหลวในการทำงานการเรียน และการเล่นที่มีรายละเอียดส่งผล

ให้เกิดความผิดพลาดบ่อย ๆ มีความยากลำบากในการตั้งสมาธิกับงาน หรือการเล่นไม่สามารถทำตามคำสั่งที่ได้รับมอบหมายได้สำเร็จซึ่งไม่ใช่จากการดื้อหรือไม่เข้าใจคำสั่ง มีความยุ่งยากในการจัดเรียงขั้นตอนในการทำงานหรือการเล่น ชอบหลีกเลี่ยงหรือไม่ชอบที่จะทำงานหรือเล่น ทำของหายบ่อย ๆ เช่นของใช้ส่วนตัว สมุด ดินสอ ของเล่น เป็นต้น ในทางจิตวิทยาเด็กที่มีปัญหาทางด้านสมาธิมักจะเกิดจากการขาดการควบคุมตนเองซึ่งพบในที่มาจากครอบครัวที่ขาดการอบรมด้านระเบียบวินัยที่เหมาะสม หรือถูกปล่อยตามใจมากเกินไป หรือมีความกดดันและมีความเครียดสูงทำให้เด็กต้องถ่ายทอดความตึงเครียดของอารมณ์ออกมาเป็นการเคลื่อนไหวซึ่งมักพบในเด็กที่มีอายุในช่วงก่อนวัยเรียน คือ ๓ - ๖ ขวบ และช่วงวัยเรียนตอนต้นประมาณ ๖ - ๙ ขวบ ความกดดันหรือความตึงเครียดอาจเกี่ยวข้องกับสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่งที่เด็กถูกบังคับให้จำกัดการเคลื่อนไหวหรือเป็นสถานการณ์ที่เด็กรู้สึกว่าจะมีความกดดันก็ได้ เช่น เด็กถูกบังคับให้นั่งอยู่เฉย ๆ ถูกห้ามไม่ให้ชน ถูกบังคับให้ทำงานในห้องเรียน เป็นต้น จะเห็นได้ว่าเด็กที่มีสมาธิไม่ค่อยดีและมีพฤติกรรมอยู่ไม่สุขเกิดจากหลายสาเหตุ จึงจำเป็นที่แพทย์ ครู พ่อ แม่ และผู้ปกครองจะต้องทำความเข้าใจเพื่อค้นหาสาเหตุที่แท้จริงและเป็นแนวทางในการดำเนินการช่วยเหลือได้อย่างถูกต้องต่อไป ในทางตรงข้ามถ้าเด็กที่มีอาการดังกล่าวแล้วไม่ได้รับความช่วยเหลืออย่างถูกต้องเหมาะสม ส่วนใหญ่ก็จะมีผลการเรียนต่ำกว่าความสามารถทางเชาว์ปัญญา เด็กจะมีภาพพจน์ต่อตัวเองไม่ดี ไม่ชอบเพื่อน ครูไม่รักไม่สนใจ และเด็กอาจจะถูกลลงโทษจากครู เป็นสาเหตุที่สำคัญประการหนึ่งที่ทำให้เด็กหนีโรงเรียนมีพฤติกรรมก้าวร้าว เกเร และต่อต้านสังคมเมื่อโตขึ้น (วันชัย ไชยสิทธิ์. ๒๕๔๙ : ๖๐)

กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้เด็กได้สำรวจค้นพบและได้ทดลองกับสื่ออุปกรณ์ทางศิลปะ ซึ่งช่วยให้เกิดการพัฒนาความคิดรวบยอดทางพื้นฐานวิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์ จากการสังเกต และประเมินภาพพบภาพ ครูควรวางแผนเตรียมกิจกรรมต่าง ๆ ให้พร้อม ควรให้คำแนะนำ หรือบอกเด็กเพียงเล็กน้อยเท่านั้นแต่ให้ใช้วิธีให้เด็กค้นพบกระบวนการด้วยตนเองโดยให้เด็กทดลองสร้างผลงานจากอุปกรณ์ที่หลากหลายให้โอกาสเด็กทำงานด้วยความพึงพอใจและเป็นอิสระเสริมสร้างการเรียนรู้ทางศิลปะ และบูรณาการความรู้ที่เกี่ยวข้อง ครูกระตุ้นจินตนาการของเด็กพร้อมสนับสนุนให้เด็กแสดงออกทางความคิดอย่างสร้างสรรค์โดยหลีกเลี่ยงไม่ให้เด็กลอกเลียน หรือวาดภาพระบายสีจากสมุดภาพ (กุลยา ตันติผลาชีวะ. ๒๕๔๗ : ๑๘๙ - ๑๙๑) กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์สามารถเชื่อมโยงการทำงานของสมองหลายด้านและอวัยวะบางส่วนและพัฒนาจินตนาการโดยเชื่อมโยงประสบการณ์ออกมาเป็นภาพรูปทรง เด็กจะได้ฝึกปฏิบัติจริงมีประสบการณ์ตรงเรียนรู้ผ่านการสังเกตและฝึกกิจกรรมอย่างหลากหลายเพื่อพัฒนาจุดเชื่อมต่อของใยประสาท ภายใต้สภาพแวดล้อมที่ผ่อนคลาย มีอิสระทางความคิด ผลงานศิลปะสร้างสรรค์เกิดขึ้นจากการคิดและการตัดสินใจของเด็กปฐมวัยเด็กทุกคนล้วนผ่านขั้นตอนในการใช้สัญลักษณ์ในการสื่อสาร โดยเริ่มสื่อสารจากสิ่งที่เขาพบเห็น เช่น คน ต้น ไม้ บ้าน เด็กจะสามารถวาดฉากประกอบได้ตอน อายุ ๕ - ๗ ปี บางครั้งการวาดภาพของเด็กยังไม่ต้องการผลลัพธ์ แต่เป็นความต้องการเพื่อฝึกทำซ้ำ ๆ เมื่อเขามีทักษะมากพอจะเกิดความมั่นใจในความสามารถของตน ควรจัดกิจกรรมเพื่อให้เด็กได้มีโอกาสฝึกหลากหลายรูปแบบ เด็กควรมีความรู้พื้นฐานในการใช้และดูแลอุปกรณ์ก่อน กิจกรรมศิลปะสำหรับเด็กควรเริ่มจากกระดาษ สีเทียน กาว กรรไกร ใช้พู่กันระบายสี ปั้นดินน้ำมันตามลำดับเด็กจะเลือกใช้อุปกรณ์ศิลปะตามแนวทางของตน ดังนั้นควรเปิดโอกาสให้เด็กใช้จินตนาการของตนอย่างเต็มที่ (อัญช ไสยวรรณ. ๒๕๕๓ : ๑)

จากการสังเกตพฤติกรรมของเด็ก พบว่า เด็กส่วนใหญ่ยังไม่มีสมาธิในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ผู้วิจัยจึงได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการส่งเสริมให้เด็กมีสมาธิ ซึ่งสมาธิของเด็กแต่ละคนมีไม่เท่ากันในเด็กเล็กจะมีน้อยกว่าเด็กโต แต่จะค่อย ๆ พัฒนาขึ้นเรื่อย ๆ เมื่อโตขึ้น สมาธิ คือ จุดเริ่มต้นของการเรียนรู้ และการจดจำของเด็ก สมาธิในการเรียนรู้มีความสำคัญสำหรับเด็กปฐมวัยอย่างยิ่ง เพราะถ้าเด็กมีสมาธิก็จะส่งผลดีต่อการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ รอบตัวมากขึ้น

จากปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาและจัดกิจกรรมเพื่อฝึกสมาธิเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ ๓ ผู้วิจัยจึงได้จัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ ซึ่งคาดหวังว่าเด็กจะมีสมาธิที่ดีขึ้น

๔. จุดประสงค์ และเป้าหมายของการดำเนินงาน

- ๔.๑ เพื่อให้เด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ ๓/๑ มีสมาธิในการทำกิจกรรม
- ๔.๒ เด็กอนุบาลชั้นปีที่ ๓/๑ มีสมาธิในการทำกิจกรรมที่สูงขึ้นหลังการจัดกิจกรรมร้อยละ ๘๐
- ๔.๓ เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการมีสมาธิเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ ๓/๑ โดยใช้กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ ก่อนและหลังที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

๕. กระบวนการผลิตผลงาน หรือขั้นตอนการดำเนินงาน

- ๕.๑ กระบวนการผลิตผลงาน / นวัตกรรม
 - ๕.๑.๑ วิเคราะห์ปัญหาจากการจัดประสบการณ์การเรียนรู้
 - ๕.๑.๒ ศึกษาหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยพุทธศักราช ๒๕๖๐ และหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัยโรงเรียน วัดบางพูน เพื่อออกแบบหน่วยการเรียนรู้ ตามมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตัวบ่งชี้ และสภาพที่พึงประสงค์
 - ๕.๑.๓ ศึกษาการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ที่เหมาะสมกับเด็ก
 - ๕.๑.๔ วางแผนการจัดกิจกรรม โดยกำหนดจุดมุ่งหมายและรูปแบบกิจกรรมให้เหมาะสมกับวัยของเด็ก
 - ๕.๑.๕ ออกแบบกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ เพื่อฝึกสมาธิเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ ๓/๑ ดังนี้
 - กิจกรรมที่ ๑ ผูก ตัด ปะ ติด
 - กิจกรรมที่ ๒ การพิมพ์ภาพ
 - กิจกรรมที่ ๓ การปั้นดินน้ำมัน
 - กิจกรรมที่ ๔ การร้อยเชือก
 - กิจกรรมที่ ๕ งานประดิษฐ์
 - ๕.๑.๖ สร้างรูปแบบการพัฒนาสมาธิเด็กปฐมวัยโดยใช้กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เพื่อนำไปใช้กับนักเรียนชั้นอนุบาล ๓/๑ และประเมินผล โดยกิจกรรมมีขั้นตอนกระบวนการแนวการสอนนวัตกรรมแบบไฮสโคป (High Scope) มีดังนี้
 ๑. การวางแผน (Plan)
 ๒. การปฏิบัติ (Do)
 ๓. การทบทวน (Review)

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเอกสารทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการพัฒนาสมาธิเด็กปฐมวัยโดยใช้กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ได้ดังนี้

เลิศ อานันท์ชนะ (๒๕๓๕ : ๔๔) กล่าวว่า กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เป็นกิจกรรมที่เหมาะสมกับความสนใจความสามารถและสอดคล้องกับหลักพัฒนาการของเด็กเป็นอย่างดีกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ไม่เพียงส่งเสริมการประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตาและการผ่อนคลายความเครียดทางอารมณ์เท่านั้นแต่ยังส่งเสริมความคิดอิสระจินตนาการฝึกรู้จักทำงานด้วยตนเองและฝึกการแสดงออกอย่างสร้างสรรค์ทั้งความคิดและการกระทำซึ่งถ่ายทอดออกมาเป็นงานศิลปะที่นำไปสู่การเรียนรู้อ่านเขียนอย่างสร้างสรรค์ต่อไปกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ ได้แก่ การวาดภาพ การพิมพ์การฉีกปะการตัดปะการปั้นและการประดิษฐ์เศษวัสดุ

เยาวพา เคชะคุปต์ (๒๕๒๘ : ๙๗) กล่าวว่า กิจกรรมสร้างสรรค์เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้เด็กมีอิสระในการทดลองค้นคว้า และสามารถสื่อสารสิ่งที่เขาได้ทดลองกับผู้อื่น ยังได้มีโอกาสพัฒนากล้ามเนื้อใหญ่กล้ามเนื้อเล็กตลอดทั้งสร้างความสัมพันธ์ในการเตรียมความพร้อมด้านการอ่าน เขียนนอกจากนี้ยังมีโอกาสพัฒนาด้านสังคม เช่น การแลกเปลี่ยนวัสดุอุปกรณ์หมุนเวียนกันรับผิดชอบในการใช้และเก็บอุปกรณ์ต่างๆ

Waldorf (๑๙๗๒ ; อ้างถึงใน พรพันธุ์ โอสด. ๒๕๔๓ : ๑๖) กล่าวว่า ศิลปะจะสามารถพัฒนาเด็กได้ดีก็ต่อเมื่อสอดคล้องกับความต้องการ และขั้นตอนการพัฒนาการตามวัยของเด็ก ศิลปะสำหรับเด็กเล็กจึงมีวิธีการเรียนการสอนที่ต่างจากศิลปะของเด็กโตและผู้ใหญ่โดยปกติภาพวาดของเด็กเป็นสิ่งที่เคลื่อนไหวมีชีวิตชีวาไม่หยุดนิ่งและเด็กใส่ใจกับ

ภาพที่เกิดขึ้นภายในใจตนมากกว่าภาพที่ปรากฏในกระดาษตรงหน้าด้วยภาพในใจเป็นภาพที่เกิดจากพลังจินตนาการ และมีความงดงามที่สุดเทียบเท่ากับสิ่งที่เด็กกำลังคิดอยู่ เพราะฉะนั้นกระบวนการที่ได้วาดภาพจึงเป็นการที่เด็กใช้พลังจินตนาการของตนสร้างสรรค์งานขึ้นมา

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า ศิลปะสร้างสรรค์เป็นกิจกรรมที่มีความสำคัญที่จะช่วยพัฒนาสมรรถิของเด็กปฐมวัยได้ เพราะกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ทำให้เด็กได้ใช้ทั้งสองมือ สร้างสรรค์งานศิลปะ อย่างอิสระทำให้เด็กมีจินตนาการรู้จักทำงานด้วยตนเอง และฝึกการแสดงออกอย่างสร้างสรรค์ทั้งความคิดและการกระทำส่งผลให้เด็กมีสมรรถิที่มากยิ่งขึ้น

๕.๒ ขั้นตอนการดำเนินงานด้วยกระบวนการ PDR ดังนี้

๕.๒.๑ การวางแผน (P - Plan)

เป็นการวางแผนร่วมกันระหว่างครูและเด็กปฐมวัยถึงแนวทางการเรียนรู้ว่าจะจัดการดำเนินกิจกรรมออกมาในรูปแบบใด มีวิธีการเรียนรู้อย่างไร การวางแผนเช่นนี้จะทำให้เด็กปฐมวัยสนใจในกิจกรรมที่จัดมากขึ้นเพราะตนเองได้เป็นส่วนหนึ่งในการออกความคิดเห็น ซึ่งจะส่งผลให้เด็กปฐมวัยเป็นคนกล้าตัดสินใจ กล้าเสนอความคิด กล้าแสดงออก และส่งเสริมให้เกิดความเชื่อมั่นในตนเองอีกด้วย

๕.๒.๒ การปฏิบัติ (D - Do)

การลงมือปฏิบัติตามแบบแผนที่กำหนดร่วมกันไว้ในขั้นแรก เด็กปฐมวัยจะต้องทำกิจกรรมโดยใช้วิธีการคิด วิเคราะห์ แก้ไขปัญหาต่างๆ อย่างอิสระเสรีเพื่อให้กิจกรรมสำเร็จตามเวลาที่กำหนดไว้ โดยครูผู้สอนสามารถช่วยให้คำแนะนำประกอบได้ตามความเหมาะสม ซึ่งในขั้นตอนนี้จะส่งเสริมให้เด็กฝึกการทำงานร่วมกันกับผู้อื่น พร้อมทั้งฝึกใช้ความคิด ฝึกทักษะการสื่อสาร

๕.๒.๓ การทบทวน (R – Review)

เป็นการทบทวนดูว่าผลลัพธ์ที่ปรากฏออกมาให้เห็นนั้นเป็นไปตามแผนที่วางไว้หรือไม่ หากไม่เป็นไปตามความต้องการแล้ว เด็กจะมีวิธีการวางแผนใหม่อย่างไร ในขั้นตอนนี้จะเป็นการฝึกการสังเกต ฝึกกระบวนการคิดที่เป็นระบบ ทั้งยังฝึกการถ่ายทอดเรื่องราวประสบการณ์ที่ได้ลงมือทำให้ผู้อื่นสามารถเข้าใจอีกด้วย

๖. ผลการดำเนินงาน ผลสัมฤทธิ์ และประโยชน์ที่ได้รับ

๖.๑ ผลการดำเนินงาน

จากการจัดกิจกรรมการพัฒนาสมาธิเด็กปฐมวัยโดยใช้กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ให้กับเด็กชั้นอนุบาล ๓/๑ เป็นเวลา ๕ สัปดาห์ สัปดาห์ละ ๑ วัน เด็กปฐมวัยชั้นอนุบาล ๓/๑ มีพฤติกรรมมีการมีสมาธิที่ดีมากยิ่งขึ้น มีสมาธิในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี เข้าใจในการทำกิจกรรม และสามารถปฏิบัติตามขั้นตอนของกิจกรรมได้อย่างคล่องแคล่ว

๖.๒ ผลสัมฤทธิ์

๖.๒.๑ แบบสังเกตพฤติกรรม ก่อนการจัดกิจกรรมการพัฒนาสมาธิเด็กปฐมวัยโดยใช้กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์

ชื่อ - สกุล พฤติกรรม	๑. ช่วงความสนใจนาน	๒. มีความสนใจ	๓. กระตือรือร้น กระฉับกระเฉง	๔. รู้จักทอดทวน รอคอย	๕. จัดจ้อยอยู่กับสิ่งที่กำลังจะทำ	๖. ทำกิจกรรมด้วยความประณีตละเอียดลออ	๗. เข้าใจ และปฏิบัติตามขั้นตอนของกิจกรรม	๘. ตั้งใจฟังเพื่อนนำเสนอผลงาน	คะแนนรวม	ร้อยละ
๑. ด.ช.กวินนาถ เพ็งอ่ำ	๒	๒	๒	๒	๑	๑	๒	๒	๑๓	๕๔.๑๖
๒. ด.ช.ศิรากร ส่งเสริม	๒	๒	๑	๒	๒	๒	๒	๒	๑๕	๖๒.๕๐
๓. ด.ช.ฐาปกรณ์ อนุสรณ์	๑	๒	๒	๑	๒	๑	๒	๑	๑๒	๕๐
๔. ด.ช.ณัฐเศรษฐ เกื้อกุล	๒	๒	๑	๒	๓	๓	๒	๓	๑๘	๗๕
๕. ด.ช.นิติพัฒน์ วุฒิชัย	๒	๒	๒	๓	๓	๒	๑	๒	๑๗	๗๐.๘๓
๖. ด.ช.พีรภัทร ก้อนหิน	๒	๒	๑	๒	๒	๒	๒	๒	๑๕	๖๒.๕๐
๗. ด.ช.อภิสร สมภารไธสง	๑	๒	๒	๑	๑	๑	๑	๑	๑๐	๔๑.๖๖
๘. ด.ญ.โกลัญญา อันทองทิพย์	๑	๒	๑	๑	๑	๑	๒	๒	๑๑	๔๕.๘๓
๙. ด.ญ.ณัชพร หอมงา	๒	๑	๑	๒	๒	๑	๑	๒	๑๒	๕๐
๑๐. ด.ญ.ณัฐนิชา แซ่หว้า	๒	๒	๓	๓	๒	๓	๒	๒	๑๙	๗๙.๑๖
๑๑. ด.ญ.ธัญญทิพา ตั้งจิตรเจริญ	๑	๒	๑	๒	๒	๒	๒	๒	๑๔	๕๘.๓๓
๑๒. ด.ญ.ปติวรดา ไผ่ผณี	๑	๒	๓	๑	๑	๑	๑	๑	๑๑	๔๕.๘๓
๑๓. ด.ญ.พิชญธิดา บุญชม	๓	๓	๓	๓	๒	๒	๒	๓	๒๑	๘๗.๕๐
๑๔. ด.ญ.ภาวิณี บุญธรรม	๒	๒	๒	๑	๑	๑	๒	๑	๑๒	๕๐
๑๕. ด.ญ.สลินา สายบุตดี	๓	๓	๓	๓	๒	๒	๒	๓	๒๑	๘๗.๕๐
๑๖. ด.ญ.อนันญา มีไหว	๒	๒	๒	๒	๒	๒	๒	๒	๑๖	๖๖.๖๖
๑๗. ด.ญ.ธนภัทร อินทวงศ์	๓	๓	๓	๓	๒	๓	๒	๓	๒๒	๙๑.๖๖
๑๘. ด.ญ.ณัฐหทัย ธรรมสาโรช	๑	๒	๑	๒	๒	๑	๒	๒	๑๓	๕๔.๑๖
๑๙. ด.ญ.เจริญศิริ ประเกียรติ	๓	๓	๒	๓	๒	๒	๒	๓	๒๐	๘๓.๓๓
๒๐. ด.ช.อดิรุจ บุญทอง	๒	๒	๓	๒	๒	๑	๒	๒	๑๖	๖๖.๖๖
๒๑. ด.ญ.ปาริชาติ อยู่ดี	๒	๒	๑	๒	๒	๑	๒	๑	๑๓	๕๔.๑๖
๒๒. ด.ญ.ธวัชรรัตน์ ยอดเจริญ	๒	๓	๓	๓	๒	๓	๓	๒	๒๑	๘๗.๕๐
๒๓. ด.ญ.คุณัญญา ศรีจันทร์	๓	๓	๓	๓	๓	๓	๒	๒	๒๒	๙๑.๖๖
๒๔. ด.ช.อธิราช มณีกันญ์	๒	๓	๓	๓	๓	๒	๒	๓	๒๑	๘๗.๕๐
๒๕. ด.ช.นริชัญญ์ พิลลา	๒	๓	๒	๒	๒	๒	๒	๒	๑๗	๗๐.๘๓
๒๖. ด.ญ.สิริวัน สุดแสง	๒	๒	๑	๓	๓	๒	๑	๒	๑๖	๖๖.๖๖
๒๗. ด.ญ.ณปภัคตร์ แผนเปื่อง	๑	๓	๑	๑	๓	๑	๑	๒	๑๔	๕๘.๓๓
๒๘. ด.ญ.พัชรมาศ ทุมตาลเดี่ยว	๒	๒	๒	๒	๒	๑	๒	๒	๑๕	๖๒.๕๐
๒๙. ด.ญ.ปวรรัตน์ ทีหลวง	๒	๒	๒	๒	๒	๑	๑	๑	๑๓	๕๔.๑๖
ร้อยละ	๖๔.๓๗	๗๕.๘๖	๖๕.๕๑	๗๑.๒๖	๖๗.๘๑	๕๗.๔๗	๕๙.๗๗	๖๖.๖๖		

๖.๒.๒ แบบสังเกตพฤติกรรม หลังการจัดกิจกรรมการพัฒนาสมาธิเด็กปฐมวัยโดยใช้กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์

ชื่อ - สกุล พฤติกรรม	๑.ช่วงความสนใจนาน	๒. มีความสนใจ	๓. กระตือรือร้น กระฉับกระเฉง	๔. รู้จักอดทน รอคอย	๕. จัดจ้อยอยู่กับสิ่งที่กำลังจะทำ	๖. ทำกิจกรรมด้วยความประณีตละเอียดลออ	๗. เข้าใจ และปฏิบัติตาม ขั้นตอนของกิจกรรม	๘. ตั้งใจฟังเพื่อนนำเสนอผลงาน	คะแนนรวม	ร้อยละ
๑. ด.ช.กวินนาถ เพ็งอ่ำ	๒	๓	๓	๓	๓	๒	๓	๒	๒๑	๘๗.๕๐
๒. ด.ช.ศิรากร ส่งเสริม	๒	๓	๒	๓	๒	๓	๓	๓	๒๑	๘๗.๕๐
๓. ด.ช.ฐาปกรณ์ อนุสรณ์	๒	๓	๓	๓	๓	๒	๓	๒	๒๑	๘๗.๕๐
๔. ด.ช.ณัฐเศรษฐ์ เกื้อกุล	๓	๓	๒	๓	๓	๓	๓	๓	๒๓	๙๕.๘๓
๕. ด.ช.นิติพัฒน์ วุฒิชัยดี	๓	๓	๓	๓	๓	๓	๓	๓	๒๔	๑๐๐
๖. ด.ช.พีรภัทร ก้อนหิน	๓	๓	๒	๓	๓	๓	๓	๒	๒๒	๙๑.๖๖
๗. ด.ช.อภิสร สมภารไธสง	๒	๓	๓	๒	๒	๒	๓	๒	๑๙	๗๙.๑๖
๘. ด.ญ.โกศลัญญา อันทองทิม	๒	๒	๓	๒	๓	๒	๓	๒	๑๙	๗๙.๑๖
๙. ด.ญ.ณัชนพร หอมภูงา	๓	๓	๓	๓	๓	๒	๓	๓	๒๓	๙๕.๘๓
๑๐. ด.ญ.ณัฐนิชา แซ่หว้า	๓	๓	๓	๓	๓	๓	๓	๓	๒๔	๑๐๐
๑๑. ด.ญ.ธัญญทิพา ตั้งจิตรเจริญ	๓	๓	๒	๓	๓	๒	๓	๓	๒๒	๙๑.๖๖
๑๒. ด.ญ.ปติวรดา ไผมณี	๒	๒	๓	๓	๒	๒	๓	๒	๑๙	๗๙.๑๖
๑๓. ด.ญ.พิชญธิดา บุญชม	๓	๓	๓	๓	๓	๓	๓	๓	๒๔	๑๐๐
๑๔. ด.ญ.ภาวิณี บุญธรรม	๒	๒	๓	๓	๒	๒	๓	๒	๑๙	๗๙.๑๖
๑๕. ด.ญ.สลิษา สายบุตดี	๓	๓	๓	๓	๓	๓	๓	๓	๒๔	๑๐๐
๑๖. ด.ญ.อนันญา มีไหว	๓	๓	๓	๓	๓	๓	๓	๒	๒๓	๙๕.๘๓
๑๗. ด.ญ.ธนภัทร อินทวงศ์	๓	๓	๓	๓	๓	๓	๓	๓	๒๔	๑๐๐
๑๘. ด.ญ.ณัฐหทัย ธรรมสำโรช	๓	๓	๒	๓	๒	๒	๓	๓	๒๑	๘๗.๕๐
๑๙. ด.ญ.เจริญศิริ ประจักษ์เกียรติ	๓	๓	๓	๓	๓	๓	๓	๓	๒๔	๑๐๐
๒๐. ด.ช.อดิรุจ บุญทอง	๒	๓	๓	๒	๒	๒	๓	๒	๑๙	๗๙.๑๖
๒๑. ด.ญ.ปาริชาติ อยู่ดี	๒	๒	๒	๒	๒	๒	๓	๒	๑๗	๗๐.๘๓
๒๒. ด.ญ.ธวัชรรัตน์ ยอดเจริญ	๓	๓	๓	๓	๓	๓	๓	๓	๒๔	๑๐๐
๒๓. ด.ญ.คุณัญญา ศรีจันทร์	๓	๓	๓	๓	๓	๓	๓	๓	๒๔	๑๐๐
๒๔. ด.ช.อิธราษ มณีกันญ์	๓	๓	๓	๓	๓	๒	๓	๓	๒๓	๙๕.๘๓
๒๕. ด.ช.นรวิษญ์ พิลา	๓	๓	๓	๓	๓	๓	๓	๓	๒๔	๑๐๐
๒๖. ด.ญ.สิริวัน สุดแสง	๓	๓	๒	๓	๓	๒	๓	๓	๒๒	๙๑.๖๖
๒๗. ด.ญ.ณปภัตร์ แผนเปื่อง	๒	๓	๒	๒	๓	๑	๒	๒	๑๗	๗๐.๘๓
๒๘. ด.ญ.พัชรมาศ ทุมตาลเดี่ยว	๓	๓	๓	๓	๓	๒	๓	๓	๒๓	๙๕.๘๓
๒๙. ด.ญ.ปวรรัตน์ ทีหลวง	๓	๓	๓	๓	๒	๒	๓	๒	๒๑	๘๗.๕๐
ร้อยละ	๘๘.๕๐	๙๕.๔๐	๙๐.๘๐	๙๔.๒๕	๙๐.๘๐	๘๐.๔๕	๙๘.๘๕	๘๖.๒๐		

ระดับคุณภาพ

หัวข้อพฤติกรรม	ระดับคะแนน	รายละเอียดพฤติกรรม
๑. ช่วงความสนใจนาน	๓	เด็กสามารถปฏิบัติกิจกรรมได้ตามระยะเวลาโดยไม่สนใจสิ่งรอบตัวที่รบกวนขณะปฏิบัติกิจกรรม
	๒	เด็กสามารถปฏิบัติกิจกรรมได้ตามระยะเวลาที่กำหนดสนใจสิ่งต่างๆ รอบตัวบ้าง
	๑	เด็กไม่สามารถปฏิบัติกิจกรรมได้ตามระยะเวลาที่กำหนด
๒. มีความสนใจ	๓	เด็กมีความสนใจปฏิบัติกิจกรรมและคิดสร้างสรรค์ผลงานของตนเองเป็นอย่างมาก
	๒	เด็กมีความสนใจปฏิบัติกิจกรรมของตนเองโดยสนใจของ เพื่อนคนอื่นๆบ้าง แล้วนำมาเลียนแบบเป็นผลงานของ ตนเอง
	๑	เด็กไม่สนใจปฏิบัติกิจกรรมเลย
๓. กระตือรือร้น กระฉับกระเฉง	๓	เด็กกระตือรือร้นกระฉับกระเฉงในการปฏิบัติกิจกรรมได้ เป็นอย่างดี
	๒	เด็กกระตือรือร้นกระฉับกระเฉงในการปฏิบัติกิจกรรมได้เป็นอย่างดีน้อย
	๑	เด็กไม่กระตือรือร้นกระฉับกระเฉงในการปฏิบัติกิจกรรมเลย
๔. รู้จักอดทน รอคอย	๓	เด็กรู้จักอดทน รอคอย ขณะที่ปฏิบัติกิจกรรมที่ละขั้นตอน พร้อมๆกัน
	๒	เด็กปฏิบัติข้ามขั้นตอนไม่รอเพื่อน ครู ที่ทำไปพร้อมๆกัน
	๑	เด็กปฏิเสธการปฏิบัติกิจกรรม
๕. จดจ่ออยู่กับสิ่งที่กำลังจะทำ	๓	เด็กปฏิบัติกิจกรรม จดจ่ออยู่กับการับกระดาศตนเอง
	๒	เด็กปฏิบัติกิจกรรมรับกระดาศของตนเองโดย จดจ่อดูเพื่อนรับกระดาศ
	๑	เด็กไม่ปฏิบัติกิจกรรมเลย
๖. ทำกิจกรรมด้วยความประณีต ละเอียดลออ	๓	เด็กปฏิบัติกิจกรรมได้ด้วยตนเอง ตรงตามขั้นตอนผลงาน ออกมาเรียบร้อยถูกต้อง
	๒	เด็กปฏิบัติกิจกรรมได้โดยเพื่อน ครูช่วยกันปฏิบัติทีละ ขั้นตอน
	๑	เด็กปฏิบัติกิจกรรมไม่ได้เลย
๗. เข้าใจ และ ปฏิบัติตนตาม ขั้นตอนของกิจกรรม	๓	เด็กพยายามเข้าใจและปฏิบัติตนตามขั้นตอนของกิจกรรม ได้ด้วยตนเอง
	๒	เด็กพยายามเข้าใจและปฏิบัติตนตามขั้นตอน ของกิจกรรม ได้โดยมีเพื่อนและครูคอยช่วยเหลือ
	๑	เด็กปฏิบัติกิจกรรมไม่ได้เลย
๘. ตั้งใจฟังเพื่อน นำเสนอผลงาน	๓	เด็กตั้งใจฟังเพื่อนนำเสนอผลงานไม่พูดแทรก และรอคอย กว่าที่ตนเองจะได้นำเสนอผลงาน
	๒	เด็กตั้งใจฟังเพื่อนนำเสนอผลงาน รอคอยเพื่อนไม่ได้ พูดแทรกเพื่อนบ้าง
	๑	เด็กไม่ตั้งใจฟังเพื่อนนำเสนอผลงานพูดแทรกและเล่นตลอด การนำเสนอผลงาน

จากตารางแบบสังเกตพฤติกรรมก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการพัฒนาสมรรถนะเด็กปฐมวัยโดยใช้กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ จึงสรุปได้ว่า หลังการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์โดยใช้กระบวนการแนวการสอนนวัตกรรมไฮสโคป (High Scope) ให้กับเด็กนักเรียนชั้นอนุบาล ๓/๑ จำนวน ๒๙ คน พฤติกรรมการมีสมรรถนะที่ดียิ่งขึ้น ดังนี้

- ๑) ช่วงความสนใจนาน ก่อนจัดกิจกรรมคิดเป็นร้อยละ ๖๔.๓๗ และ หลังจัดกิจกรรมคิดเป็นร้อยละ ๘๘.๕๐
- ๒) มีความสนใจ ก่อนจัดกิจกรรมคิดเป็นร้อยละ ๗๕.๘๖ และ หลังจัดกิจกรรมคิดเป็นร้อยละ ๙๕.๕๐
- ๓) กระตือรือร้น กระฉับกระเฉง ก่อนจัดกิจกรรมคิดเป็นร้อยละ ๖๕.๕๑ และ หลังจัดกิจกรรมคิดเป็นร้อยละ ๙๐.๘๐

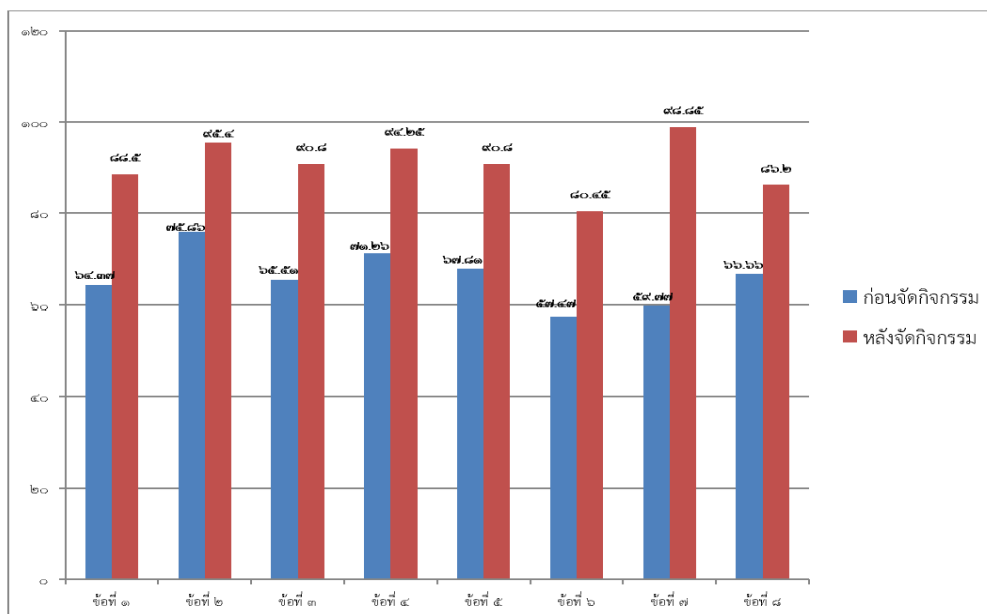
๔) รู้จักอดทน รอคอย ก่อนจัดกิจกรรมคิดเป็นร้อยละ ๖๔.๓๗ และ หลังจัดกิจกรรมคิดเป็นร้อยละ ๘๘.๕๐

๕) จดจ่ออยู่กับสิ่งที่กำลังจะทำ ก่อนจัดกิจกรรมคิดเป็นร้อยละ ๖๗.๘๑ และ หลังจัดกิจกรรมคิดเป็นร้อยละ ๙๐.๘๐

๖) ทำกิจกรรมด้วยความประณีต ละเอียดลออ ก่อนจัดกิจกรรมคิดเป็นร้อยละ ๕๗.๔๗ และ หลังจัดกิจกรรมคิดเป็นร้อยละ ๘๐.๔๕

๗) เข้าใจ และปฏิบัติตามขั้นตอนของกิจกรรม ก่อนจัดกิจกรรมคิดเป็นร้อยละ ๕๙.๗๗ และ หลังจัดกิจกรรม คิดเป็นร้อยละ ๙๘.๘๕

๘) ตั้งใจฟังเพื่อนนำเสนอผลงานก่อนจัดกิจกรรมคิดเป็นร้อยละ ๖๖.๖๖ และ หลังจัดกิจกรรมคิดเป็นร้อยละ ๘๖.๒๐

แผนภูมิแสดงแบบสังเกตพฤติกรรมก่อนและหลังการจัดกิจกรรม
การพัฒนาสมาธิเด็กปฐมวัยโดยใช้กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์

๖.๓ ประโยชน์ที่ได้รับ

๑) เด็กมีอิสระในการคิด การเลือกทำกิจกรรมตามความสนใจ กล้าแสดงออก สามารถถ่ายทอดองค์ความรู้สู่เพื่อน ครอบครัว และชุมชน

๒) มีการลงมือทำกิจกรรมตามแผนที่วางไว้ เป็นส่วนที่เด็กได้ร่วมกันคิด แก้ปัญหา ตัดสินใจ และทำงานด้วยตนเอง

๓) เด็กได้เชื่อมโยงแผนการปฏิบัติงานกับผลงานที่ทำ รวมถึงการเล่าประสบการณ์ต่าง ๆ ที่ได้ลงมือทำด้วยตนเอง

๔) หลังการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์โดยใช้กระบวนการแนวการสอนนวัตกรรมไฮสโคป (High Scope) ให้กับเด็กนักเรียนชั้นอนุบาล ๓/๑ จำนวน ๒๙ คน พฤติกรรมการมีสมาธิที่ดีมากยิ่งขึ้น ซึ่งมากกว่าร้อยละ ๘๐

๗. ปัจจัยความสำเร็จ

๗.๑ ผู้บริหาร : ให้ความสำคัญกับเด็กปฐมวัย และคอยสนับสนุนการจัดการเรียนรู้และส่งเสริมการคิดค้นหานวัตกรรมในการใช้พัฒนาเด็กปฐมวัยอยู่เสมอ

๗.๒ ผู้ปฏิบัติงาน : เห็นถึงปัญหาในชั้นเรียน และหาวิธีการแก้ไขจนประสบผลสำเร็จ มีความพร้อมและตั้งใจที่จะนำประสบการณ์และความรู้ที่ได้จากการศึกษา เพิ่มเติม มาปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียนอยู่เสมอ

๗.๓ ผู้เรียน : ให้ความสนใจและกระตือรือร้นในการปฏิบัติกิจกรรม มีความพร้อมในการพัฒนาและร่วมทำกิจกรรมอยู่เสมอ

๗.๔ ครูในโรงเรียน : มีส่วนร่วมในการช่วยเหลือการให้คำปรึกษาและการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

๗.๕ ชุมชน/ผู้ปกครอง : ให้ความช่วยเหลือในด้านทรัพยากรและความร่วมมือในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ

๘. บทเรียนที่ได้รับ

๘.๑ เด็กปฐมวัยมีสมาธิในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่ดีขึ้น จากการทำกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์โดยใช้นวัตกรรมไฮสโคป (High Scope)

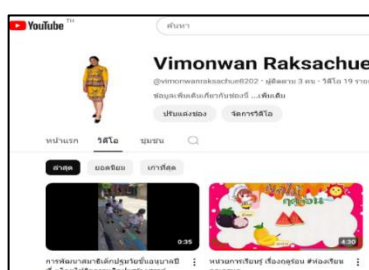
๘.๒ ควรทำกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เด็กได้เกิดทักษะและพัฒนาการมีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มมากขึ้นและจะทำให้เห็นผลชัดเจนว่า เด็ก ๆ ได้รับการพัฒนาสมาธิที่ดีมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง

๘.๓ ศึกษาหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย ๒๕๖๐ ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของเด็กปฐมวัย และศึกษาการส่งเสริมพัฒนาการทั้ง ๔ ด้าน ศึกษาการเขียนแผน เพื่อให้ตรงกับนวัตกรรมที่ จะนำมาใช้ในการจัดประสบการณ์

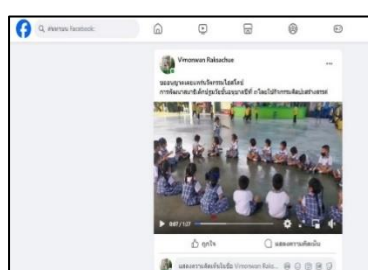
๙. การเผยแพร่ และการได้รับการยอมรับ (รางวัลที่ได้รับ)

๙.๑ การเผยแพร่

- เผยแพร่ผลงานให้กับคณะครู และนักเรียน ในโรงเรียนวัดบางพูน
- เผยแพร่ทางสื่อโซเชียลมีเดียต่าง ๆ

เผยแพร่ผลงานผ่าน YouTube

เผยแพร่ผลงานผ่าน Facebook

เผยแพร่ทาง LINE กลุ่มผู้ปกครอง

๙.๒ การได้รับการยอมรับ (รางวัลที่ได้รับ)

งานมหกรรมส่งเสริมทักษะ
นักเรียน เรียนดี มีความสุข

แข่งขันโครงงานคุณธรรม

แข่งขันระบายสี วันภาษาไทย

๑๐. การขยายผล ต่อยอด หรือประยุกต์ใช้ผลงาน นวัตกรรมหรือแนวปฏิบัติ

๑๐.๑ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากการถอดบทเรียน

การคิดนวัตกรรมการเรียนรู้ เพื่อนำมาพัฒนาและแก้ไขการคิดของเด็กชั้นอนุบาลปีที่ ๓ ซึ่งในเป็นวัยที่ต้องได้รับการพัฒนาเป็นอย่างยิ่ง ทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา เด็กวัยนี้เป็นวัยที่ชอบจดจำ เลียนแบบ และไม่อยู่นิ่ง กล้ามเนื้อมือจะไม่แข็งแรง การคิด การใช้จินตนาการในการแสดงออกผ่านผลงานยังไม่ได้เท่าที่ควร ซึ่งปัญหาเหล่านี้เป็นอุปสรรคอย่างมากในการทำกิจกรรม

๑๐.๒ การเรียนรู้เพื่อต่อยอดและการขยายผล

นำไปใช้ในกิจกรรมการเรียนรู้ในกิจกรรมอื่น ๆ เพื่อเสริมสร้างทักษะที่จำเป็นในการเรียนรู้ของเด็ก เพื่อให้เด็กมีพัฒนาการอย่างสมวัย สามารถนำไปแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับคุณครูที่สอนในระดับชั้นปฐมวัย (อนุบาลปีที่ ๓) คุณครูต่างโรงเรียน ผู้ปกครอง และบุคคลอื่น ๆ ที่มีความสนใจ

ภาคผนวก

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (๒๕๖๐). **หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐**. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- กุลยา ตันติผลาชีวะ. (๒๕๕๗). **การจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย**. กรุงเทพฯ :
เอ็ดมันเพรสโปรดักส์. คณะกรรมการกองทุนศาสตราจารย์.
- ควงพร พัทธ์ทวงศ์. (๒๕๕๖). **การสร้างชุดกิจกรรมศิลปะเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์สำหรับเด็กปฐมวัย**. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยบูรพา.
- ภศ ศรีสุคนธ์. (๒๕๕๒). **ศิลปะและศิลปะประดิษฐ์สำหรับเด็กปฐมวัย**. เพชรบุรี : โปรแกรมวิชา
การศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์สถาบันราชภัฏเพชรบุรี.
- สการินทร์ บุตรโพธิ์. (๒๕๕๖). **การพัฒนาการจัดประสบการณ์โดยใช้กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์
เพื่อเสริมสร้างสมาธิ สำหรับเด็กปฐมวัยชั้นปีที่ ๓**. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต

กิจกรรมการพัฒนาสมรรถนะเด็กปฐมวัยโดยใช้กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์

รายงานผลงานวิจัย

นวัตกรรม รูปแบบ/วิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practices)
ด้านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ระดับปฐมวัย
(สำหรับครูผู้สอน)